

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Pia Gjellerup mente, at det var helt forklarligt, at Det Radikale Venstres skattepolitiske ordfører var trist til mode over de signaler, regeringen udsender med disse forslag. Jeg synes, fru Pia Gjellerup skulle vente, til hun hører Det Radikale Venstres skattepolitiske ordførers tale vedrørende disse forslag.

Jeg har været vemodig og trist over renteaftagets endeligt, men jeg er ikke spor trist over de forslag, vi diskuterer her. Men det kan vi vende tilbage til, når det bliver min tur i talerækken.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil selvfølgelig altid med interesse afvente at høre den radikale ordfører, det plejer vi at gøre her i salen. Men jeg kan altså forstå – og det vil så vise sig under den radikale ordførers tale om disse forslag – at der er en meget, meget stor forskel på gaveboderne. Fru Elisabeth Arnold vil gerne have en gavebod, der belaster miljøet, og som belaster energiressourcerne, mens det, der er det store kaos for skattesystemet i øjeblikket og har været det ganske overordentlig længe, vil man gerne fastholde. Dér vil man ikke lukke en kaotisk bod.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt starte med at kommentere fru Pia Gjellerups tale vedrørende gaveboder, altså at regeringen nu har opstillet gaveboder, hvorfra der uddeles milde gaver. Så vil jeg godt i den sammenhæng minde om, at regeringen jo ikke har magt til at styre, hvordan overskrifterne i pressen er. Dér har man altså fået skilt tingene ud på den måde, at man den ene dag fokuserer kraftigt på disse forøringer, julegaverne og afgiftslettelserne, som gør; at vi nu kan købe tingene billigere, og den næste dag fokuserer kraftigt på de stramninger, der skal til for at finansiere det, som er blevet kaldt gaveboderne.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi jo her i hvert fald også bliver nødt til at skille dem, sådan at vi tager de love for sig, som handler om afgiftslettelser, og bagefter tager nogle love, som handler om finansieringen af dem. Sammenhængen kan vi ikke tage i denne skattedebatte, den kommer i finanslovdebatten, og dér vil

man nok se, at der er sammenhæng i det. De bliver finansieret, disse gaver, som uddeles.

Men jeg kan forstå på fru Pia Gjellerup, at det forfærdeligste, der kunne ske, set med Socialdemokratiets øjne, var, hvis det private forbrug skulle blive øget en lille smule. Derimod vil man med glæde være med til at gøre næsten hvad som helst for at øge det offentlige forbrug. På det punkt er vi helt uenige.

Så vil jeg sige til de fire forslag, vi her behandler, at de jo er en del af en finanslovaftale, og det er en del, som vi i Det Konservative Folkeparti er meget glade for. Den danske befolkning har gennem tiderne modtaget den ene afgiftsbuket efter den anden af skiftende regeringer og Folketing. Afgiftsstigningerne har været begrundet med, at staten manglede indtægter, eller at forbruget i almindelighed skulle dæmpes. Enkelte afgifter har jo også haft et andet sigte; det gælder f.eks. afgifterne på spiritus og energi.

De gennem tiderne stigende afgifter har efterhånden gjort det til en yndet sport og en god forretning for flere og flere at lægge en stor del af deres indkøb i udlandet, hovedsagelig i Vesttyskland. Den stigende grænsehandel er et problem, fordi den danske statskasse så faktisk går glip af afgifter og moms af varerne, og også – og det er nok det vigtigste – fordi de danske detailhandlere går glip af en ikke ubetydelig omsætning.

Problemerne med de høje danske afgifter bliver ekstra aktualiseret af, at etableringen af det indre marked gør det umuligt for Danmark i længden at opretholde de begrænsninger, der nu er for, hvor meget man må tage med hjem fra udlandet. Derfor er vi glade for denne lille buket af afgiftslettelser. Det er et skridt i den rigtige retning.

De her fremsatte lovforslag lempet ikke bare visse afgifter; de afskaffer de fleste af dem helt. Det er vi særdeles tilfredse med, for derved forsvinder jo også administrationen af afgifterne.

Hvis vi ser på de enkelte elementer, drejer det sig om afgifter på en række større varige forbrugsgoder som vaskemaskiner, opvaskemaskiner, komfurer, videooptagere og større farvefjernsyn. De små har vi for knap et års tid siden fjernet afgifterne på. Netop disse varer er jo i en prisklasse, der gør, at de i øjeblikket ikke kan tages med ind i landet, men når grænsehandelsreglerne liberaliseres fra nytår, vil de kunne